

Efter slutad dag

Ur Pälle Nävers bok Livets melodi

Stilla, stilla solen dalar
bortom skogens fjärrblå rand,
medan vinden går till vila
utmed vassomkransad strand.
Någonstans från utmarkshagen
hörs en skällas trygga ton;
klart förstorað trastens kvällsång
liksom vidgas över mon

Gläntans mjuka spädgrästuva,
daggigt frisk och jungfrusval,
bidar kvällsmystikens dofter
ifrån nattviolens dal.
Nyponblomman kalken sluter
kring de minnen dagen gav,
drömmer veka rosendrömmar:
fjärilslek och pollensav.

Tystnaden och ensamheten
viskar utan ord och röst,
smeker hjärtats vemodslyra,
stämmer den till ro och tröst.
Under svala junistjärnor
svinner rum och hemlös tid,
medan markerna och bygden
slumrar in i blomsterfrid...

Långt från kamp och hopplös ävlan,
fri från ruelse och hot,
vill jag trygg som gräs och blomma
livets lycka ta emot,
lyssna ödmjukt till de röster,
som gör själen rik och fri,
så att rätt jag får förnimma
sommarnattens melodi.